

[Justitsministeren.]

genoptagelse af sagen, bør det bero på dommerens skøn, om det er naturligt påny at tage stilling til, om frihedsberøvelse er berettiget eller ej.

Jeg vil gerne endnu en gang takke for den tilslutning, der er givet til denne række af lovforslag. Jeg tillægger ligesom det ærede medlem hr. Vagn Bro denne lovgivning megen betydning. Det er en af de store landvindinger ved gennemførelsen af den nye grundlov, at vi får denne domstolsprøvelse af den administrative frihedsberøvelse, og det er mit håb, at vi gennem disse lovforslag når til at skabe en retstilstand, som kan være tilfredsstillende for alle interesserede.

(Kort bemærkning).

Aksel Larsen: Da jeg havde ordet, ankede jeg over, at der ikke i lovforslaget om sindssyge personers hospitalsophold står, at den pågældende skal gøres bekendt med, at spørgsmålet om lovligheden af tilbageholdelsen kan forelægges retten. Jeg beklager, at jeg gjorde mig skyldig i en fejl. Jeg ser nu, at en sådan bestemmelse står i det pågældende lovforslag.

Edel Saunte: Udvalget har meget omhyggeligt gennemgået, om samtlige lovforslag har en underretningsbestemmelse, og jeg tror ikke, at der er et eneste af dem, der ikke har en sådan.

Med hensyn til udtrykket „den, som handler på hans vegne“ tror jeg, at det er det rigtige, man har fundet. Det er sådan set det videste udtryk, der overhovedet kunne være tale om at have i loven, og det er den terminologi, der i almindelighed bruges.

Jeg vil gerne supplere den højtærede justitsministers oplysning om, hvad der skal ske med den, der overtræder 5 dages fristen, og gøre opmærksom på, at vi nu både har udvalget i henhold til grundlovens § 71, som netop skal påse, at tjenestemænd ikke overskrider bestemmelserne, og at vi får ombudsmandsordningen, hvorefter vedkommende kan skrive et lukket brev til ombudsmanden, der så kan rejse tjenestemandssag og straffesag overfor den, der overtræder reglen. Jeg tror, at de frihedsberøvede herved er garanteret på alle måder.

Med hensyn til spørgsmålet om genoptagelse af en sag står der i den gældende lov om sindssyge i § 9, stk. 3, at bestemmelse om genoptagelse først kan finde sted efter en 4 måneders frist, så der er altså en frist for genoptagelse i samtlige love, også i sindssygeloven.

Hvad angår spørgsmålet om anbringelse på arbejdsanstalt, har vi kun forsorgslovens §§ 316 og 43 tilbage, som omhandler henholdsvis alkoholister, som bringer deres familie i særlige forhold, og personer, som overtræder reglementet på anstalten. Jeg tror, det er rigtigt, at man har valgt den udvej at lade spørgsmålet om, hvorvidt en anbringelse på arbejdsanstalt skal vare 3, 4 eller 6 måneder, kun komme til påkendelse for domstolene, hvis der er tale om en åbenbar ubillig afgørelse eller en afgørelse, som er truffet under urigtige forudsætninger. Det er givet, at hele spørgsmålet om anbringelse på arbejdsanstalt hører under domstolene, men jeg tror, det er rigtigt, at fastsættelsen af længden af anbringelsen fortsat er hos den kommunale myndighed, medmindre domstolen — som i alle tilfælde, hvor der er tale om påkendelse af en administrativ myndigheds skøn — mener, at skønnet har været helt rivende forkert eller er truffet på urigtigt grundlag eller helt urimeligt i hele sin form. Jeg tror, vi skal bruge denne ganske almindelige fortolkning af domstolenes påkendelsesret overfor administrative afgørelser i disse sager som i alle andre sager. Vi har som sagt kun to tilfælde tilbage, efter at forsorgsloven blev ændret sidste år, så det bliver ikke noget brændende spørgsmål.

Kristen Amby: Jeg skal sige på mit partis vegne, at vi tiltræder de ændringer, der er foreslået. Der er et problem, som gør, at jeg særlig gerne tiltræder ændringsforslagene om revisionsbestemmelserne; jeg synes nemlig ikke, den udformning, retsplejelovens § 469 har, er rigtig. Jeg finder den af Østre Landsret foreslåede udformning rigtigere. Efter lovforslaget skal den myndighed, der administrativt berøver en mand friheden, forelægge sagen for retten inden 5 søgnedage, medens fristen, når det drejer sig om en forbyder, der bliver berøvet friheden, er 24 timer. Landsretten har i konsekvens af denne grundlovens almindelige